

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120011926
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8120011926.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.03.2021, v trestnej veci obžalovaného O. H., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 03.12.2020, sp. zn. 3T/93/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku **z a m i e t a** odvolanie obžalovaného O. H..

odôvodnenie:

Okresný súd prešov rozsudkom zo dňa 03.12.2020, sp. zn. 3T/93/2020 uznal obžalovaného O. H. za vinného zo zločinu lúpeže § 188 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 05. júla 2020 asi o 02.00 hod. v Prešove na Košickej ulici v blízkosti vstupu do podchodu železničnej stanice pod vplyvom alkoholu pristúpil k Z. G. a po rómsky mu povedal „daj toluén“, následne ho rukou buchol po zazipsovanom ľavom vrecku nohavíc, potom mu povedal „deo love bo marava“, v preklade „daj peniaze, lebo Ťa zbijem“, vrecko mu odzipsoval a rukou mu z neho vybral hotovosť vo výške 1,60 Eur, po čom Z. G., bez spôsobenia zranenia z miesta ušiel a následne privolať pomoc.

Za uvedený skutok bol obžalovanému podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zákona, za rovnakého pomeru poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. n/ Tr. zákona a priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho súd pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd zaviazal obžalovaného zaplatiť poškodenému Z. G., škodu v sume 1,60 Eur do 3 (troch) dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Proti tomuto uzneseniu, riadne a včas, podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 11.12.2020, podal odvolanie obžalovaný a to proti výroku o treste, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa prostredníctvom obhajcu dňa 19.01.2021, elektronickými prostriedkami so zaručeným elektronickým podpisom. Namietal, že súd nesprávne neprihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, pretože uznanie skutku a vyhlásenie o vine nastolilo právny stav, že obžalovaný spáchal trestný čin a súd sa nemusel zaoberať dokazovaním viny, ale iba výškou trestu, čím nesporne pomohol pri objasňovaní trestnej činnosti. Takýmto postupom umožnil súdu prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami na hlavnom pojednávaní. Súď mal preto priznať kumulatívne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/ a n/ Tr. zákona, hlavne keď sa k skutku priznal a uviedol, že od toho chlapca peniaze zobral, šol preč a ľutuje to. V prípade ak by súď

prihliadol aj na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, prevážil by počet poľahčujúcich okolností a súd by postupoval podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona, čím by došlo k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu. Uložený trest v napadnutom rozsudku je neprimerane prísny k spôsobu jeho spáchania a následkom. Prihliadanie na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, že už bol v minulosti za trestný čin odsúdený, spolu s použitím § 38 ods. 5 Tr. zákona pre opätovné spáchanie zločinu, je duplicitným sprísnením trestnej sadzby. Pri použití oboch ustanovení došlo k duplicitne v dôsledku toho, že nedošlo k prevahe poľahčujúcich okolností a tým zníženiu hornej hranice trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona a že došlo k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby o jednu polovicu.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania, krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadnuc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Úvodom krajský súd v tejto trestnej veci konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 03.12.2020 po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že je vinný, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku a po vyjadrení prokurátora prijaté súdom s tým, že dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal ku skutku sa nevykoná a vykoná sa len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Vychádzajúc z ustanovenia § 257 ods. 5 Tr. poriadku a § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, po preskúmaní predloženého spisu odvolací súd konštatuje, že nezistil zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu o vine. Keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie obžalovaným len proti výroku o treste, odvolací súd preskúmal len tento odvolaním napadnutý výrok.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke zákonným spôsobom posúdené ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona. Obžalovaný tým, že proti inému použil násilie a hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, svojim konaním, tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke, naplnil skutkovú podstatu žalovaného zločinu.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného konštatoval rovnováhu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zákona, teda že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd konštatuje, že nepostupoval súd prvého stupňa správne, ak obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zákona a nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona. Z obsahu spisu nevyplýva, aby obžalovaný nejakým spôsobom napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom a za takéto napomáhanie nie je možné považovať vyhlásenie viny zo strany obžalovaného, nakoľko v prípade vyhlásenia viny a oľutovania skutku obžalovaným by došlo k duplicitnému pričítaniu poľahčujúcich okolností. Naopak, O. H. ešte v prípravnom konaní v procesnom postavení obvineného pri svojom výsluchu uviedol, že od poškodeného peniaze zobral a išol preč, ľutuje toho a na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný z uvedeného skutku. V danom prípade mal okresný súd postupovať podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona a obžalovanému priznať poľahčujúcu okolnosť, že obžalovaný sa k skutku priznal a jeho spáchanie oľutoval. Vzhľadom na skutočnosť, že aj v prípade, ak by súd prvého stupňa správne obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona a správne nepriznal priťažujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zákona, nedošlo by k zmene pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, preto odvolací súd uvedené pochybenie súdu prvého stupňa nenaprával zrušením napadnutého výroku rozsudku, nakoľko uvedené by nemalo vplyv ani na výšku uloženého trestu. Správne však súd prvého stupňa postupoval pri priznaní priťažujúcej okolnosti obžalovanému podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, ako aj pri ukladaní trestu podľa ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zákona, teda zvýšení dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, z dôvodu opätovného spáchania zločinu obžalovaným. Neobstojí odvolacia námietka obžalovaného, že ide o duplicitné pričítanie tak priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, ako aj ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zákona, nakoľko z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že tento bol celkovo sedemkrát súdne trestaný, z toho v jednom prípade ide o rozhodnutie cudzozemského súdu a v

jednom prípade sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený. Zo zvyšných piatich odsúdení mu bolo v jednom prípade upustené od uloženia súhrnného trestu, avšak v štyroch prípadoch mu bol ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody, z toho v dvoch prípadoch išlo o ukladanie trestu za zločin a to rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 05.03.2008, sp. zn. 2T/115/2007 a rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 10.01.2018, sp. zn. 6T/102/2017. Z uvedených dôvodov, v prípade použitia ust. § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zákona, bolo zohľadnené práve rozhodnutie Okresného súdu Prešov zo dňa 10.01.2018, sp. zn. 6T/102/2017, ktorým bol obžalovaný uznávaný vinným pre zločin podľa § 212 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona, spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zákona a prečin podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, pričom pre použitie ustanovenia § 37 písm. m Tr. zákona boli zohľadnené ďalšie odsúdenia obžalovaného.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa zhodnotil všetky okolnosti prípadu a zároveň prihliadal aj na osobu obžalovaného a dospel k záveru, že na dosiahnutie individuálnej, ako aj generálnej prevencie obžalovaného je potrebné mu ukladať trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov, so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Na základe zistených osobných a majetkových pomerov obžalovaného je odvolací súd toho názoru, že uložený trest obžalovanému na spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby možno s poukazom na odpis z registra trestov obžalovaného považovať za trest mierny a pre obžalovaného priaznivý, vzhľadom na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom je potrebné poukázať na skutočnosť, že obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil v deň prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vykonal za iný zločin. Vzhľadom na absenciu odvolania zo strany prokurátora, s poukazom na zásadu zákazu reformatio in peius, krajský súd už uvedené napraviť nemohol.

Z uvedených dôvodov krajský súd odvolacie námietky obžalovaného, že trest uložený súdom prvého stupňa je prísny a na jeho nápravu postačí aj trest kratšieho trvania, nepovažoval za dôvodné.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd odvolanie obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodné a toto postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.